

Eva Eich

Vertaald door René van Veen

Escape Room Thriller

24 dagen tot Kerstmis

ADVENTSTHRILLER

CARGO

2021

AMSTERDAM

STOP!!!

Voordat je deze adventskalender opent, is het goed om te weten wat je te wachten staat...

Als je na het lezen van deze pagina verder bladert, kom je bij 1 december uit en krijg je het eerste hoofdstuk van een spannend verhaal te lezen met aan het eind een raadsel. Deze thriller is echter geen gewoon boek waarbij je daarna omslaat naar het volgende hoofdstuk. Alleen als het je lukt het raadsel op te lossen, weet je waar je verder moet gaan.

Bij de oplossing kun je kiezen uit een aantal antwoorden. Bij elke mogelijkheid zie je een detail van een afbeelding, maar uitsluitend bij het juiste antwoord staat een detail dat je terug kunt vinden op een dubbele pagina tussen de hoofdstukken in. Daardoor kom je altijd bij het juiste vervolghoofdstuk uit. Geen paniek dus als je niet meteen de oplossing vindt. Als je goed kijkt, blijf je op het juiste spoor.

Los het raadsel op, zoek de afbeelding en open met behulp van de perforatie de volgende pagina's. Alleen zo kun je ontsnappen aan de Kerstmankiller...

→ Een voorbeeld

DIT IS...

- ① Een reisgids
- ② Een telefoonboek
- ③ Een escapethriller

①

②

③

Aan deze kant openen

Mats werd wakker en probeerde zijn ogen te openen. Hij knipperde, maar het bleef pikdonker om hem heen. Nadat hij langzaam weer bij zijn positieven was gekomen, begreep hij dat hij zich in een inktzwarte ruimte bevond. Er hing een bedompte lucht en bovendien merkte hij dat hij op een koude en harde betonvloer lag.

Waar was hij? En hoe was hij hier in hemelsnaam terechtgekomen? Flarden van herinneringen flitsten hem door het hoofd, maar niet een daarvan bleef zo lang hangen dat Mats zich echt iets kon herinneren.

Hij probeerde overeind te komen, maar dat bleek allerminst simpel. Niet alleen doordat hij duizelig werd zodra hij zich bewoog, maar vooral doordat hij zijn handen niet kon gebruiken. Die lagen met handboeien om op zijn buik en toen hij wilde vaststellen hoe stevig de boeien om zijn polsen sloten, sneed het koude metaal in zijn huid.

Mats merkte dat het onbehaaglijke gevoel dat zich tot dusver achter zijn onwetendheid had verscholen als een enorm insect over zijn rug omhoog begon te kruipen.

Uiteindelijk lukte het hem zijn één meter negentig lange lijf overeind te manoeuvreren, al stond hij nog wel wankel op zijn benen. Het kan niet anders dan dat ik droom, dacht Mats nog enigszins verdoofd en hij schudde zijn blonde hoofd om zich te bevrijden van het stof en de spinnenwebben in zijn gezicht. Op dat moment bespeurde hij nog iets anders in zijn gezicht wat daar niet thuishoorde: een lange baard. Zo goed en zo kwaad als dat ging, begon hij de rest van zijn lichaam te betasten. Hij droeg een zachte jas en op zijn hoofd een pruik waaraan een puntmuts was bevestigd. Zijn zakken waren leeg. Geen sleutelbos, geen portemonnee en vooral geen telefoon.

Hij keek om zich heen. Inmiddels kon hij in het vertrek vage contouren onderscheiden. Hij ontdekte de verklaring daarvoor: in een verre hoek wierp een zwak licht een spookachtig schijnsel op de muur. Hij maakte aanstalten om naar het licht te lopen toen hij opeens geschraap hoorde. Hij bleef meteen doodstil staan. Daar klonk het geluid opnieuw. Het was alsof er iemand met een spijker over een ruit kraste. Daarna klonk er gebons.

Mats slikte. Zijn mond was kurkdroog. Hij verzamelde al zijn moed en riep aarzelend: ‘Hallo, is daar iemand?’ Geen antwoord. Hij probeerde het nog een keer en nu wat harder.

Als antwoord klonk er opnieuw gebons. Verder bleef het stil.

Op de tast liep hij langzaam naar de verlichte hoek. Toen hij dichterbij kwam, zag hij een soort schakelpaneeltje. Boven twee ouderwetse drukknoppen die als schakelaar fungeerden, brandden twee witte lampjes die precies zoveel licht verspreidden dat Mats kon zien dat de ene knop rood was en de andere blauw.

Mats drukte op de rode knop en aan het plafond begon een rode diode te branden. Dat licht was echter zo zwak dat het nauwelijks tot hem reikte en dus drukte hij ook de blauwe knop in. Ongeveer een meter verderop begon een blauw lampje weifelend een even zwak schijnsel te verspreiden.

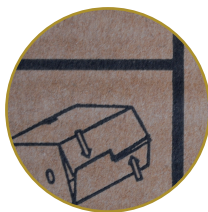
Dankzij beide lichtjes kon Mats de hoogte van het vertrek inschatten, maar verder bleef alles donker. Vervolgens ontdekte hij echter aan het plafond precies tussen de lampjes in een lange tl-buis. Vreemd genoeg was de metalen behuizing ervan paars geverfd.

HOE KAN MATS DE TL-BUIS AANDOEN?

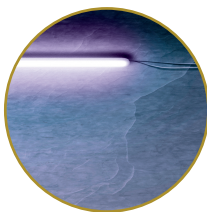
- ① Door de twee lampjes weer uit te schakelen
- ② Door op de witte lampjes boven de knoppen te drukken
- ③ Door de twee knoppen tegelijk in te drukken

①

②

③

